

РЕШЕНИЕ

№ 1051

гр. София, 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 08.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **4862** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Аутомакс - Н“ ЕООД, [населено място], [улица], вх. „А“, ап. 9, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221721006631-091-001 / 29. 12. 2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП София, мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „ОДОП“.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради неправилно прилагане на материалния закон, тъй като били налице реално осъществени облагаеми доставки. Счита, че не е налице недобросъвестно поведение от негова страна. Представя писмени бележки. Претендира разноските по делото.

Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика - София, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя подробни писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221721006631-020-001 от 25. 11. 2021 г., издадена от Т. Н. и връчена на 14. 12. 2021 г., е възложено извършването на ревизия на „Аутомакс-Н“ ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за периода 01. 05. 2021 г. – 31. 10. 2021 г. Със Заповед № Р-22221721006631-023-001 / 21. 01. 2022 г. ревизията е спряна по искане на задълженото лице.

С Решение № Р-22221721006631-098-001 / 23. 02. 2022 г. на директора на ТД на НАП София за изземване разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка, са иззети правомощията на Т. Н., като възлагащ орган поради обективна невъзможност да изпълнява задълженията си във връзка с прекратяване на служебното й правоотношение (стр. 274) и са възложени правомощията на възлагащ орган на П. Г.. Представена е (стр. 275) заповед № РД-01-91 / 21. 02. 2022 г. на директора на ТД на НАП София, с която е наредено функциите на компетентен орган, считано от 21. 02. 2022 г. да се изпълняват от П. Г..

Със ЗИД № Р-22221721006631-020-002/09. 06. 2022 г. и ЗИД № Р-22221721006631-020-003 от 08. 07. 2022 г., издадени от П. Г. е продължен срока на ревизията до 15. 08. 2022 г.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № Р-22221721006631-092-001 / 20. 10. 2022 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК са постъпили писмени възражения.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № Р-22221721006631-091-001 / 29. 12. 2022 г., издаден от органа възложил ревизията и ръководителя на ревизията, като е връчен на електронен адрес на 10. 01. 2023 г.

С жалба вх. № 53-06-653 / 23. 01. 2023 г., е оспорен РА по административен ред.

В срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК не е налице произнасяне от страна на директора на Дирекция „ОДОП”, поради което с жалба вх. № 53-04-239 / 10. 04. 2023 г., издадения РА, мълчаливо потвърден от решаващия орган е оспорен и по съдебен ред.

С атакувания в настоящото съдебно производство Ревизионен № Р-22221721006631-091-001 / 29. 12. 2022 г., издаден от органи по приходите при ТД НАП София, на жалбоподателя „Аутомакс - Н“ ЕООД, са определени задължения по ЗДДС в общ размер на 522 240,24 лв. и лихви за забава в размер на 69 685,76 лв., като в тези суми са включени 18 57527 лв. деклариран данък за внасяне от лицето, който не е внесен и 1 328,52 лв. лихви върху посочената сума за невнесен в срок данък.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт, е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия. Видно е, че РА е подписан с електронен подпис, като по делото са представени доказателства за наличието на квалифициран електронен подпис на ревизиращия екип, поради което не са налице основания за прогласяване на нищожност на РА.

При издаването му не е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон.

Съдът счита, че на са налице доказателства по делото, установяващи реалността на извършените доставки, по които се претендира правото на признаване на данъчен кредит.

По отношение на доставките от „Ръмбълстар“ ЕООД:

С оспорения РА, е отказано правото на приспадане на данъчен кредит за данъчни периоди м. 07. 2021 – м. 10. 2021 в общ размер на 164 674,00 лв., по 16 бр. фактури описани в РД, с предмет на доставките окончателно плащане за изкопни работи по

договор или анекс, с включен транспорт.

В хода на ревизията на доставчика е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения, като са представени копие от фактурите, договори за изпълнение на изкопни работи от 15.06.2021 г., 05.07.2021 г., 09.08.2021 г., 10.09.2021 г. и анекси към тях, протоколи за извършени работи на Открит рудник обединен, [населено място], платежни нареждания, справка за получени преводи в лева; извлечения от сметки и оборотна ведомост Дневник за продажбите, 7 граждански договори, таблица за отчитане явяването/неявяването на работа, договори за покупко - продажба на МПС, договори за наем на автомобили и регистрационни талони.

Съгласно договорите „Ръмбълстар“ ЕООД се е задължило да изпълни възмездно със свой труд, материали, консумативи и механизация, изкопни работи на кариера, съгласно указанията на възложителя и по договорените окончателни цени, уточнени в договорите. С анексите е договорено извършването на допълнителни изкопни работи на кариера.

В същото време в платежните нареждания като наредител е посочен „НВ ТРЕЙД БГ“ ЕООД и получател „Алдерит“ ЕООД, а основанието за преводите е „по фактури за „Ръмбълстар“ ЕООД ДУФС в полза на „Аутомакс Н“ ЕООД съгл. ДУФС“.

Представени са граждански договори със 7 лица, като при проверка в електронния регистър на НАП е установено, че няма подавана информация за изплащани суми по граждански договори на тези лица от „Ръмбълстар“ ЕООД.

Относно представения Договор за наем на автомобили от 21.06.2021 г. между „НВ ТРЕЙД БГ“ ЕООД - наемодател и „Ръмбълстар“ ЕООД - наемател е констатирано, че за дата на сключване е посочено 21.06.2021 г. а срокът на договора, посочен на последната страница, е от 01.04.2020 г. до 31.12.2020 г.

По данни от електронния регистър на НАП е установено, че „НВ ТРЕЙД БГ“ ЕООД не е собственик на товарен автомобил И., модел АД 380 Т 38 с рег. [рег.номер на МПС] и на товарен автомобил М., модел 3341 К Актрос с рег. [рег.номер на МПС]. Посочено е, че от „НВ ТРЕЙД БГ“ ЕООД не са издавани фактури за наем на „Ръмбълстар“ ЕООД.

Представен е също така Договор за наем на автомобили, сключен на 22.06.2021 г. между „ТРАНС-ВН 2013“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] - наемодател и „РЪМБЪЛСТАР“ ЕООД за който е констатирано, че „ТРАНС-ВН 2013“ ЕООД не е собственик на товарен автомобил МАН, модел 33.403 ДФА с рег. [рег.номер на МПС] /собственост от м. 01.2015 г. на „ТЕХНОСТРОЙ 68“, ЕИК[ЕИК]/ и не е собственик на товарен автомобил МАН, модел 41.464 ФВ с рег. [рег.номер на МПС].

От органите по приходите е прието, че не е доказана реалността на доставките и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 и чл. 69, ал. 1. т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 9 от ЗДДС, на ревизираното лице е отказан данъчният кредит по процесните фактури.

В хода на настоящото производство е изслушано и прието заключение на вещото лице по допуснатата съдебно- счетоводна експертиза, което не е оспорено от страните.

Вещото лице е установило, че фактурите са надлежно осчетоводени, като същите са заплатени и доставчика е разполагал с кадрова и техническа обезпеченост за извършването на услугите.

Съдът въпреки заключението на вещото лице, намира изводите на ревизиращия екип за липсата на реално осъществени доставки, за правилни и законосъобразни.

Видно от сключените договори и анексите към тях, същите касаят изкопни работи на обект, а не извършването на транспортни услуги. За извършването на изкопни работи

следва да се извършва „изкопаване“, а не транспортиране, поради което независимо от представените договори за наем на транспортна техника, доставчика не е могъл да извърши възложената работа, тъй като тези договори касаят товарни автомобили, но никъде няма багери или друга техника за извършването на изкопните работи.

От друга страна, правилно се сочи, че в Договора за наем на автомобили от 21.06.2021 г. между „НВ ТРЕЙД БГ“ ЕООД и „Ръмбълстар“ ЕООД се сочи, че е за периода от 01.04.2020 г. до 31.12.2020 г., поради което е с невъзможен предмет.

Действително представен е (стр. 88) нов договор за наем на автомобили от 21.06.2021 г., като същия е различен от този представен в хода на ревизията (стр. 781 от адм. преписка) по отношение на срока му на действие.

Видно е също така, че от между „НВ ТРЕЙД БГ“ ЕООД и „Аутомакс-Н“ ЕООД също е сключен договор за наем на автомобили от 05. 04. 2021 г.(стр. 31 от делото), като товарен автомобил МАН с рег. [рег.номер на МПС] (т.1.2.8 от договора) като този автомобил фигурира и под т. 1.2.1 в договора от 21. 06. 2021 г. (стр. 781 от папката с административната преписка) между „НВ ТРЕЙД БГ“ ЕООД и „Ръмбълстар“ ЕООД. В случая не може един и същи автомобил да го предоставиш едновременно на две лица, при положение, че няма никакви допълнителни договорки. Действително за другите посочени в договорите товарни автомобили, няма съвпадение, но прави впечатление, че в договора на жалбоподателя има няколко товарни автомобили МАН, какъвто има в договора на „Ръмбълстар“ ЕООД, които не са индивидуализирани с регистрационен номер, като принципно е невъзможно управлението на нерегистрирани автомобили.

От друга страна, въпреки твърденията в жалбата, че се представят доказателства за собствеността на товарните автомобили, за които има констатации от страна на ревизиращия екип, че не са собственост на наемодателя, такива доказателства не са представени. Прави впечатление, че в някои от приложените (стр. 51-69) копия на свидетелства за регистрация са посочени като собственици други лица, а не „НВ ТРЕЙД БГ“ ЕООД, като това са „Кода Ев Транс“ ЕООД, „Даниел“ ЕООД и ЕТ „Ита Валентин Тонев“, без данни тези, как тези автомобили са предоставени на наемодателя.

От друга страна, съгласно представените анекси (стр. 80-83) горивото на товарните автомобили ползвани от „Ръмбълстар“ ЕООД, е за сметка на възложителя „Аутомакс-Н“ ЕООД, но няма представени никакви доказателства, какво е това количество, как е калкулирано, къде е зареждано и как е заплащано.

Правилно е посочено също така, че независимо от представените граждански договори, не е доказано че тези лица са осъществявали транспорта. Действително жалбоподателят не следва да отговаря дали на тези лица са заплащани сумите по гражданските договори, с оглед установената в хода на ревизията липса на представени отчети за това, но в случая няма никакви доказателства, че транспорта е извършен от тези лица. В тази връзка липсват доказателства, че тези лица имат необходимата правоспособност за управление на тежка техника, като по делото няма нито пътни листове, нито товарителници. Отделно стои въпроса, че договора е за изкопни работи, а има наем само на транспортни средства.

С оглед гореизложеното, съдът не кредитира заключението на вещото лице, в което е посочено, че доставчика е разполагал с кадрова и техническа обезпеченост, тъй както се посочи по – горе независимо от гражданските договори няма доказателства, че тези лица действително са работили, а по отношение на наетата техника, освен че е

неподходяща за предмета на договора, има дублиране на наети моторни средства и липса на доказателства, че същите са ползвани именно от доставчика с оглед липсата на данни за зареждането с гориво и неговото заплащане.

В тази връзка, съдът не кредитира заключението и по отношение на констатациите, че е извършено частично плащане по фактурите, тъй като същото се позовава на справки изготвени от самия жалбоподател. Представените платежни нареждания (стр. 773-778 от адм. преписка) правилно са установени в хода на ревизията, че са с наредител „НВ Трейд БГ“ и получател „Алдерит“ ЕООД, въпреки, че е посочено, че е по фактури за Ръмбълстар в полза на Аутомакс-Н. В тази връзка, вещото лице не е извършило проверка в счетоводството на доставчика и на жалбоподателя, за да се провери дали в действителност сумите са постъпили в сметката на доставчика и налице ли са съответните счетоводни записвания за отчитане на тези сделки и обороти.

С оглед гореизложеното съдът намира жалбата за неоснователна в тази си част.

По отношение на доставките от „НВ Трейд БГ“ ЕООД.

В хода на ревизията е установено, че жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит по 6 фактури, издадени от „НВ ТРЕЙД БГ“ ООД, в общ размер на 338 580 лв., през данъчните периоди от м. 05 до м. 10.2021 г., с предмет на доставките - наем на транспортни средства.

При извършената насрещна проверка от страна на доставчика са представени процесните фактури, инвентарна книга, справка за издадени документи, синтетична хронологична ведомост, сметки 411 и 703. От инвентарната книга е констатирано, че дружеството е завело по сметка 204 – товарни и леки автомобили, както и строителна техника.

От страна на ревизиращия екип е констатирано, че не са представени договори за наем, които да съдържат индивидуализиращи данни за предоставените МПС, фактурите също не съдържат такива данни, не са представени приемо-предавателни протоколи, както и че „НВ ТРЕЙД БГ“ ООД не е собственик на част от превозните средства, описани в Инвентарната книга.

Установена е свързаност между двете дружества - „НВ ТРЕЙД БГ“ ООД и „Аутомакс –Н“ ЕООД имат едни и същи седалище и адрес на управление, счетоводно се обслужват от едно и също дружество. В периода от 09.12.2014 г. до 31.01.2015 г. управител на доставчика е Н. Т. Т., който е управител и представляващ на „Аутомакс –Н“ ЕООД. От 31.01.2015 г. представляващ на доставчика е Т. Н. Т. - баща на Н. Т..

От страна на ревизиращия екип и от страна на решаващия орган, е прието, че независимо от така представените доказателства, не е налице реална, респективно облагаема доставка, тъй като няма конкретни данни за действително извършените услуги.

Видно е, че след подаването на жалбата по административен ред, с молба до директора на Дирекция „ОДОП“ от 06. 03. 2023 г. (стр. 30) от страна на жалбоподателя са представени допълнително договор за наем на автомобили, приемо-предавателни протоколи, свидетелства за регистрация на МПС и фактури.

Съобразно заключението на вещото лице по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, фактурите са надлежно осчетоводени, като по справка от жалбоподателя е платена сумата от 1 018 080 лв. и остава неплатена сума от 1 013 400 лв.

Съдът намира, че правилно е отказано право на приспадане на данъчен кредит по тези фактури.

Безспорно е, че по време на извършената проверка на доставчика му е връчено искане

за представяне на документи и писмени обяснения във връзка с процесните доставки, като съобразно протокола за насрещна проверка (стр. 677 от адм. преписка) са представени само копие от фактурите, инвентарна книга, извлечение от сметки и справки.

В този смисъл, съобразно констатациите в РД и РД за липса на договори за наем и протоколи, в които да са описани конкретно отдадените под наем транспортни средства, едва при обжалването по административен ред и дори на доста по-късен етап от подаването на жалбата, са представени и договор за наем и приемо-предавателни протоколи.

Същите обаче, като частни писмени документи, могат да докажат единствено неизгодни за издателя факти. В този смисъл, съдът не кредитира така представените документи, като доказващи предаването на МПС-та, още повече, че както беше посочено по-горе, е налице свързаност между двете дружества.

От друга страна и по отношение на тези фактури се отнасят изложените по-горе мотиви, че един от товарните автомобили е отдаден по същото време под наем и на „Ръмбълстор“ ЕООД, както и че от приложените свидетелства за регистрация е видно, че „НВ ТРЕЙД БГ“ ООД не е собственик на всички автомобили. В същото време, независимо дали тези автомобили са посочени в инвентарната книга, не те прави собственик на същите.

В тази връзка, по делото не е и доказано плащането по фактурите, дори и частично, независимо от заключението на вещото лице, тъй като същото е работило единствено по справки представени от жалбоподателя, но както нееднократно се посочи е налице свързаност между дружествата.

При това положение, съдът счита, че не винаги наличието на издадена данъчна фактура означава и наличие доставка. Издадените първични счетоводни документи сами по себе си не означават наличието на извършени доставки, по смисъла на закона. Наличието на издадени фактури, не представлява данъчно събитие, нито доказва извършването на доставката.

В същото време изрично в РД се сочи, че наличието на предпоставките за възникване правото на данъчен кредит визирани в чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, поражда право на данъчен кредит само по отношение на реално доставяне на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС. В конкретния случай издаването на фактури не доказва реалното извършване на услуги, както правилно е приел ревизиращия екип, поради което съдът намира, че са налице обективни данни за наличие на данъчна измама по смисъла приет в решение от 13. 02. 2014 по дело С-18/13 на СЕС.

Според тълкуването на Директива 2006/112/ЕО, дадено в преюдициалните заключения на СЕС, преценката за наличие на условията за признаване на правото на данъчен кредит и по-конкретно дали доставките са реално осъществени и предметът им използван ли е впоследствие в извършваната от задълженото лице облагаема дейност, се извършва от националната юрисдикция, в съответствие с правилата на доказване, установени в националното право, въз основа на глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото /арг. от т.31 и т.32 от решение по дело С-285/11/. Съгласно общото правило на чл. 154, ал.1 от ГПК във връзка с §2 от ДР на ДОПК, данъчнозадълженото лице, което черпи права от претендираното право на приспадане на данъчен кредит следва да установи реалното осъществяване на доставките и използването на техния предмет за целите на облагаемата си дейност, каквито не се представиха в хода на настоящото производство.

Предвид изложеното съдът намира жалбата за неоснователна в тази си част.

В хода на ревизията също така е установено, че от страна на жалбоподателя е ползван данъчен кредит по фактури, за които в Дневниците за покупки/продажби е посочено „не е намерен насрещен документ“, като фактурите са описани на стр. 28 от РД (стр. 156 на гърба от делото).

Посочено е, че при посещението в счетоводния офис тези фактури са изискани и съответно представени и от тях е констатирано, че всички фактури, издадени от „Кристал 2000“ ООД, ЕИК[ЕИК] са с получател „Автомобили Мони“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Фактура №[ЕГН]/33.10.2021 г. издадена от „Трейднет Варна“ ООД, ЕИК[ЕИК] е с получател „Автомобили Мони“ ЕООД. Фактура №2966/04.01.2021 г., издадена от „Мегатрон“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] и Фактура №450522/03.02.2021 г., издадена от „Нелас Авточасти“ ООД, ЕИК[ЕИК] са проформа фактури, като жалбоподателят не притежава оригинал.

Предвид изложеното, на основание чл. 71, чл. 68, ал. 1, т. 1, и ал. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, е отказан данъчният кредит в общ размер на 410,97 лв. по процесните фактури.

Съдът намира тези изводи за правилни и законосъобразни. Видно е, че по-голяма част от фактурите са издадени на друго лице, а за две от тях са само проформи фактури, поради което правилно е отказано право на данъчен кредит. Право на ползване на данъчен кредит възниква за получателя, при условие че същият притежава данъчен документ, издаден по реда на ЗДДС и съдържащ изискуемите реквизити.

Съгласно констатациите в РД (стр. 155 от делото на гърба), в хода на ревизията е установено, че доставката по фактура №[ЕГН]/31.08.2021 г., издадена от „АКСЕМА - Б“ ЕООД с начислен данък 9 211,15 лв. е реално извършена и данъчният кредит е признат, съгласно описано на стр. 25-26 на РД. Въпреки, че в текста на РА (стр. 2 от РА на гърба) е посочено, че по тази фактура не се признава правото на приспадане на данъчен кредит, с РА - Таблица 1 не е отказан данъчен кредит в посочения размер.

С подадената жалба се оспорва издадения РА и по отношение на отказания данъчен кредит по тази фактура.

С оглед посоченото по-горе, че в действителност, в частта на установените задължения по тази фактура, не е отказано право на приспадане на данъчен кредит, съдът намира жалбата за недопустима в тази си част, поради липсата на правен интерес.

По отношение на декларирания, но невнесен в срок данък върху добавената стойност за всички ревизирани периоди, в жалбата не са изложени конкретни аргументи, но е налице оспорването на РА в цялост.

За ревизираните периоди декларирания от ревизираното лице данък за внасяне не е внесен, като същевременно са начислени и лихви за забава, на основание чл. 175, ал. 1 и ал.2 от ДОПК. С жалбата, а и в хода на съдебното производство не се представиха доказателства за плащане на декларирания данък, поради което РА и в тази част е правилен и законосъобразен, като въобще не са налице и твърдения, че данъкът е внесен.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД приема, че обжалвания ревизионен акт, е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва

жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 8, ал. 1, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 6 от Наредба № 1 / 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „Аутомакс - Н“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221721006631-091-001 / 29. 12. 2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП София, мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „ОДОП”, в частта в която се претендира признаване на право на данъчен кредит в размер на 9 211,15 лв. по фактура №[ЕГН]/31.08.2021 г., издадена от „Аксема - Б“ ЕООД.

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „Аутомакс - Н“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221721006631-091-001 / 29. 12. 2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП София, мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „ОДОП”, в останалата част, с която са определени задължения по ЗДДС в общ размер на 522 240,24 лв. и лихви за забава в размер на 69 685,76 лв.

ОСЪЖДА „Аутомакс - Н“ ЕООД, [населено място], [улица], вх. „А“, ап. 9, ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” – София, [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 27 400 (двадесет и седем хиляди и четиристотин) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: